

"Man måste balansera två motpoler"

Leonarde Brändström

Därför ville jag ha en roll i Syrakusas öga

– Jag har jobbat med Ålands Projektkör förut. Det har alltid varit roligt och gått bra tycker jag. Uppsättningarna har varierat väldigt mycket, Queen var som en rockkonsert, Lejonkungen hade mer repliker och det här ännu mer en pjäs av det hela. Det är en intressant utmaning, jag har jobbat mycket där

sång varit i fokus, nu är det också repliker vilket känns kul. Det också en rörande berättelse.

Berätta om dig själv

– Jag har gått på Ålands musikinstitut och efter det studerat på Kulturamas musikal linje i Stockholm har också bott och studerat i London. Stockholm är min bas sedan 2006. Jag har gjort olika saker inom branschen allt från

musikaler till företagsshower och sångare på lyxkryssare.

Beskriv dig själv med tre ord

– Tålamod, mångsidig och snäll.

Vad kan publiken förvänta sig av föreställningen?

– När man känner till legenden om helgonet Lucia känns det konstigt att hur vi i Norden firar Lucia.

Föreställningen ger en fördjupning i vem Lucia var och det kan vara intressant för kommande år att tänka tillbaka på när man firar Lucia. Det är svårt att säga exakt vad som hänt eftersom legenden är ett hopplöck av olika myter men **Isabella Grüssner** har gjort ett bra jobb.

Hur är det att spela Ache-ros, Lucias fästman?

–Svårt. Det finns ingen tydlig sida när det kommer till honom. Vissa roller är svarta eller vita, en god sida eller en ond sida. Spelar man god ska man vara god och ond motsatsen. Med den här rollen måste man balansera två motpoler. Den ena är att vara kärleksfull och omvårdande och den andra hård och drömmande och därmed en förvirring som ska uttryckas men som inte får ageras. Han är soldat och underordnad och får därför inte agera ut sina känslor vilket är en stor konflikt för honom. Det är en stor utmaning att förmedla det till publiken.

Hur är det att uppträda med projektkören?

–Som sagt har jag jobbat med dem förut och det har alltid fungerat bra. Det känns som en enda stor familj. Det är roligt att ha möjligheten att göra stora uppsättningar på Åland med många inblandade.

När jag inte spelar en roll i en musikteater..

–På fritiden dansar jag. Jobbar som frilansande artist

och är ständigt på jakt efter nya jobb och går på auditions.

Nervös inför premiären?

–Jo lite nervös är man eftersom själva rollen är svår att porträttera också en svår sololåt att sjunga.

Vad kan gå fel?

–Om det jag vill att ska komma fram med rollen inte blir tydligt. Att få fram en frustration och förtvivlan som jag inte kan ta ut helt fullt, min

roll kan inte visa sin frustration genom att slänga sig på golvet på scenen. Att rollen upplevs som att inget händer, men det gör rollen också intressant.

Musik jag lyssnar på just nu...

– Dansmusik jag gillar salsa och latinomusik. Gillar också **George Michel** och The Weekend, lite blandat jag lyssnar på många olika musikstilar.

Musik är viktigt för att..

–Det får folk att känna. Det berör och känns starkare än vad ord kan göra. Musiken skapar en stämning som tillåter folk att känna och uttrycka sig. Livet blir mer färgstarkt och känslösamt med musik. Det kan vara en flykt från vardagen och kan

ge kraft att ta tag i saker och komma till insikt, musik är mycket viktigt.

Jag får inspiration av..

–Att gå själv på föreställningar, musikaler och konserter. Att lyssna på musik hemma jag föredrar cd och köper det fortfarande. Sen kollar jag också på Youtube-klipp, det

finns mycket duktiga talanger där som inte har ett bolag bakom sig.

Syrakusas öga Legenden om Lucia har premiär den 10 december.

Alexandra Grahn

alexandra.grahn@nyan.ax

tfn 528 466

GÄNG BAKOM FÖRESTÄLLNINGEN De jobbar med Syrakusas öga, Michael Ottosson, Johanna Grüssner, Sune Carlsson, Isabella Sarling och Gunilla Nilsson. **Foto: Stefan Öhberg**

